

PRÀCTICA FINAL – EL DIMONI ESTÀ EN ELS DETALLS

Pol Gras Lobato

Xavier González Creixans

Roger Guarro Reboredo

Sumari

1.	Primera pàgina	3
2.	Sinopsi	4
3.	Tractament	6
4.	Escena desenvolupada	13
5.	Guió final	17

1. Primera pàgina

- **TÍTOL:** El dimoni està en els detalls
- **GÈNERE:** Drama
- **FORMAT:** Curtmetratge

CADENA DEL DRAMA

- **PERSONATGE:** Albert és un home de 45 anys que cinc anys enrere va patir una infidelitat per part de la seva ex-parella. Des d'aquell moment, té una relació amb la Susana i desenvolupa un fort caràcter possessiu cap a ella.
- **DESIG:** Evitar perdre a la seva actual parella.
- **CONFLICTE PRINCIPAL:** La seva dona té un amant molt més jove que l'Albert.

STORY LINE: L'Albert i la Susana es troben sopant en un restaurant, quan de sobte hi passa un noi jove pel seu costat i es queden mirant durant un instant. Ell se n'adona però decideix no dir res. Un cop a casa, la Susana es queda adormida al llit i ell aprofita per agafar el mòbil que s'ha deixat sobre la tauleta de nit. L'Albert descobreix que està xatejant amb el noi del restaurant, i torna a deixar el mòbil al seu lloc. L'endemà, quan la Susana va a treballar, ell la segueix fins que la troba reunida amb el seu amant. L'Albert surt del cotxe, colpeja al noi fins a deixar-lo inconscient, fuig del lloc i torna a casa. Al vespre, ella arriba casa, parlen i es demanen perdó. Però finalment, mentre la Susana dorm, l'Albert reflexiona sobre les seves accions i escriu una nota explicant les raons per les quals ha de marxar. L'endemà, ella llegeix la carta però ja és massa tard per a salvar el matrimoni.

PARADIGMA

- **IP:** El jove del restaurant i la Susana es queden mirant, ell se n'adona.
- **1PG:** Albert agafa el mòbil i veu que la seva dona s'està xatejant amb el noi del restaurant.
- **PM:** L'Albert es torna boig i comença a colpejar al noi, després fuig del lloc de l'incident.
- **2PG:** La mateixa nit, ell reflexiona sobre la seva actitud i considera que ja és massa tard per a salvar la seva relació, encara que és el que més vol en el món.
- **Clímax:** L'Albert ha perdonat a la Susana però no es pot perdonar a ell mateix. Així decideix trencar la relació i marxar de la casa on viuen.

TEMA: Enfrontar les teves inseguretats i calmar els teus dimonis és imprescindible per no fer mal a les persones que més t'estimes.

SUPRATEMA: Autoestima.

LOGLINE: Un home perd el control de les seves emocions perquè descobreix que la seva dona té un amant més jove que ell.

TAGLINE: Com actuaries si descobrissis que la teva dona t'està enganyant?

2. Sinopsi

L'Albert (45) i la Susanna (38) es troben en el vestidor del seu àtic a l'Eixample de Barcelona. És capvespre d'un diumenge de finals d'estiu, el cel s'ha tenyit de vermell. Estan acabant de discutir perquè l'Albert té una actitud massa controladora amb la seva dona. Ella n'està farta i li recorda que la seva ex-dona ja el va deixar per una situació similar. Per tractar de solucionar la disputa, l'Albert ofereix a la Susanna d'anar a sopar a un luxós restaurant de la Plaça Reial, ella accepta però no sembla gaire convençuda per la idea. Comencen a vestir-se, ella s'està maquillant i quan acaba, agafa el seu mòbil d'una taula propera per a llegir els Whatsapps. L'Albert se la queda mirant a través del reflex d'un dels miralls de l'habitació per a esbrinar el patró necessari per a desbloquejar el telèfon. La Susanna no s'adona que el seu marit l'està observant.

Més tard, el matrimoni arriba al restaurant. El cel està ennuvolat, sembla que vindrà una forta tempesta. El cambrer els rep i els acompanya fins a la seva taula. Aquesta es troba al costat d'una gran finestra i està farcida d'espelmes, l'ambient és molt càlid. Un cop han demanat i els hi han portat el vi, l'Albert comença a parlar del futur del matrimoni i els fills que vol tenir, però encara que la Susanna no aparta la vista del seu marit, és evident que té el cap a una altra banda.

Mentre estan acabant les postres, de sobte, un jove ros amb ulls verds i figura atlètica passa prop de la taula on es troben. Durant un breu instant les mirades de la Susanna i el noi es creuen, mostrant certa complicitat. L'Albert se n'adona i les expressions del seu rostre passen de la tranquil·litat a l'angoixa, però decideix no dir res. Ella no sap que el seu marit se n'ha adonat. Automàticament després, s'aixequen, paguen i se'n van del restaurant. Comença a ploure molt fort.

De tornada a casa, dins del cotxe, els dos estan molt callats. La Susanna es queda mirant a l'Albert i li pregunta si està bé, ell respon afirmativament. La pluja és tan forta que pràcticament no es veu ni la carretera ni els edificis del voltant. Ell encén la ràdio, sona una cançó romàntica i li cau una llàgrima, la Susanna se n'adona, però decideix quedar-se en silenci.

Un cop al pis, l'Albert tempteja a la Susanna per a tenir sexe, però ella s'excusa dient que està molt cansada i que necessita dormir. Ell decideix quedar-se despert perquè encara no té son. Encén la TV per tenir soroll de fons, però no deixa de preguntar-se qui era el noi del restaurant perquè tenia la sensació que la seva dona i ell ja es coneixien d'abans. Finalment va al dormitori, observa a la Susanna des de la foscor i s'adona que s'ha deixat el mòbil a la tauleta de nit, l'agafa, surt de l'habitació i es tanca al lavabo. Desbloqueja el telèfon amb el patró, revisa els Whatsapps fins que troba el nom d'un tal Hugo, obre la foto del contacte i les seves sospites queden confirmades. Comença a plorar desconsoladament en silenci per no despertar la seva dona. Llegeix algunes converses de diferents dies i veu que ja han mantingut relacions sexuals en una petita suite de l'Hotel Palace de la Gran Via, la següent cita serà l'endemà a les 11 del matí. S'eixuga les llàgrimes, torna a deixar el mòbil al seu lloc, es tomba al llit i es queda mirant fixament el sostre fins que es queda adormit.

L'endemà, el matrimoni està acabant d'esmorzar al menjador. No plou, però el cel està gris. La Susanna sembla de bon humor, però l'Albert fa cara d'estar absent i enfadat. Ella s'acaba el cafè i s'aixeca per anar suposadament a treballar. Ell l'acompanya fins a la porta, es fan un tímid petó i la Susanna marxa. L'Albert es queda sol, aturat davant la porta molt disgustat. Fixa la mirada en la tauleta del rebedor, i veu que ella s'ha oblidat l'aliança de casada. Agafa una jaqueta, es fica l'anell dins de la butxaca i surt per la porta ràpidament per arribar al lloc on s'ha reunit la seva dona amb el jove.

Mitja hora més tard, l'Albert es troba a la vorera davant de l'hotel. El dia cada cop s'està ficant més gris, sembla que plourà. Des d'on es troba, observa a la seva dona esperant sola a peu de

l'hotel i sembla molt feliç. L'Albert en veure-ho, s'encén un cigarro. Poc després, apareix l'Hugo (27) i besa apassionadament a Susanna. De sobte, l'Albert comença a córrer cap a la porta de l'hotel. La Susanna i l'Hugo el veuen i ella es queda petrificada de trobar-se'l en aquell moment. L'Albert se'ls queda mirant i de sobte li clava un cop de puny a l'Hugo que el fa caure a terra. Aquest intenta aixecar-se, però l'Albert es fica al seu damunt i el segueix colpejant a la cara, fins que l'Hugo queda mig inconscient a terra amb la cara sagnant, demanant-li si us plau que pari. Tot seguit, l'Albert cobra consciència del que està fent, s'aixeca i marxa corrents cap a casa. La seva dona es queda plorant amb l'Hugo estès a terra. Comença a ploure de nou.

Una estona més tard, l'Albert està al lavabo rentant-se les ferides de les mans a causa de la baralla, es queda mirant el seu rostre en el mirall i comença a cridar de ràbia. De sobte, s'escolten les claus obrint la porta, la Susanna acaba d'arribar a casa. L'Albert recupera la compostura com pot, tanca l'aixeta i va cap al menjador. Es queden mirant uns segons sense saber què dir, fins que finalment es demanen perdó, ja que els dos tenen part de culpa. Finalment s'abracen, es fan un petó i ella se'n va a dutxar. L'Albert es queda al sofà, mirant el mòbil i fa una trucada al seu millor amic Marc.

Més tard, és el capvespre i ha deixat de ploure. El cel té els colors de l'Arc de Sant Martí. L'Albert i en Marc (45) es troben asseguts en el banc d'un parc. Ell li explica tot el que ha passat, i el seu amic li argumenta que si de veritat s'estima a la seva dona, el que ha de fer és deixar-la abans de fer-li més mal, i així tractar de no repetir els errors que van acabar amb el seu anterior matrimoni.

La mateixa nit, l'Albert arriba a casa i es troba a la Susanna adormida al llit. Seguidament, es dirigeix al vestidor, agafa les maletes i les omple amb la seva roba. Després se'n va al menjador, agafa una copa de whisky i comença a escriure una carta. Quan s'acaba la beguda, deixa les claus del pis, l'anell de casat i la carta sobre la tauleta del rebedor, dona un cop d'ull al menjador amb cara de tristesa i surt per la porta per abandonar el pis.

L'endemà al matí, el cel està assolellat. La Susanna es desperta i s'estranya per no trobar a l'Albert al seu costat. Es dirigeix cap al menjador, però aquest es troba buit. A continuació, es vesteix per anar a treballar, i quan està a punt de sortir del pis, es fixa en la tauleta del rebedor, veu l'anell i les claus, i una carta. L'agafa, comença a llegir-la i quan descobreix les raons pels quals l'Albert l'ha abandonat, les llàgrimes comencen a caure pel seu rostre en silenci. Un cop acabada la carta i amb cara de tristesa, agafa l'anell del seu marit, se'l queda mirant, se'l posa al dit i surt per la porta.

3. Tractament

ESC 1. ÀTIC/MENJADOR - INT/vespre

L'ALBERT i la SUSANNA estan al menjador de l'àtic asseguts al sofà i estan acabant de discutir sobre les actituds controladores de l'ALBERT. La SUSANNA li comença a recriminar i recordar els problemes que va tenir amb la seva exdona mentre l'ALBERT tracta d'apropar-se a ella. Al principi, la SUSANNA li treu la mà de la seva cama i no el mira a la cara però l'ALBERT segueix insistint amb carícies i dient-li que és la dona de la seva vida i fent bromes. Ellariu tímidament, però els seus ulls mostren tristesa i l'ALBERT en veure-ho aprofita per agafar-la de les mans, mentre la mira fixament als ulls i li ofereix d'anar a sopar un restaurant luxós de la Plaça Reial per tal d'arreglar la situació. La SUSANNA tarda a contestar uns segons mentre mira al buit amb la mirada perduda, finalment mira a l'ALBERT als ulls i amb un to insegur acaba acceptant la proposta. Finalment, l'ALBERT li fa un petó al front, s'aixeca i se'n va cap al vestidor, mentre SUSANNA es queda al sofà amb la mirada trista.

ESC 2. ÀTIC/VESTIDOR - INT/vespre

La SUSANNA duu un vestit vermell i es troba davant del mirall d'un dels dos armaris del vestidor, ella s'està pintant els llavis de vermell, però les expressions del seu rostre delaten que està cansada del matrimoni. Al mateix temps, l'ALBERT està davant el mirall de l'altre armari, amb un vestit de corbata i ajustant-la, ell mira a SUSANNA amb cara de satisfacció en veure la bellesa de la seva dona, i torna a mirar-se en el mirall. Quan la SUSANNA acaba de maquillar-se, tanca el pintallavis i el deixa a una taula situada a un costat de l'armari. De la mateixa taula, agafa el seu MÒBIL, torna a situar-se davant del mirall i el desbloqueja amb un patró. L'ALBERT se la queda mirant de reüll a través del reflex del mirall, fixant la mirada en la pantalla del MÒBIL per a esbrinar el patró necessari per a desbloquejar-lo. La SUSANNA somriu mentre mira el MÒBIL, però no s'adona que el seu marit l'està observant. L'ALBERT en veure-la somriure, l'expressió del seu rostre canvia i es torna seriós.

ESC 3. RESTAURANT - INT/nit

L'ALBERT i la SUSANNA arriben al restaurant, i entren per la porta principal agafats de la mà. Un CAMBRER els rep obrint-li la porta amb un somriure i l'ALBERT li diu que tenien una reserva al seu nom. El CAMBRER mira la llista de reserves, i al cap d'uns segons assenteix amb el cap, mira al matrimoni als ulls, confirma la reserva i els hi demana amb un somriure que els hi doni els abrics i l'acompanyin fins a la seva taula. Quan han arribat a la taula i s'han assegut, el CAMBRER els hi dona la carta i la SUSANNA i l'ALBERT li donen les gràcies. La taula està plena d'espelmes i està situada al costat d'una gran finestra que dona al carrer. ALBERT li pregunta a SUSANNA si es troba còmode i ella respon afirmativament. Tot seguit, agafen les cartes del menjar situades sobre la taula, mentre la llegeixen comenten que escolliran per menjar. Al cap d'una estona, torna el CAMBRER a demanar la beguda. Un cop han demanat i els hi han portat i servit el vi, l'ALBERT amb una postura i un to més relaxat comença a parlar del futur del matrimoni i els fills que vol tenir. La SUSANNA no aparta la vista del seu marit i li respon afirmativament, però ella té la mirada distant i el somriure del seu rostre es mostra reticent als comentaris d'ALBERT.

ESC 4. RESTAURANT - INT/nit

L'ALBERT està acabant-se un flam d'ou, i la SUSANNA un pastís de formatge. Estan conversant sobre la possibilitat d'un ascens a la feina d'ALBERT i que aquest fet podria crear més facilitat

econòmica per a criar als seus futurs fills. Mentre l'ALBERT segueix parlant, un JOVE ros amb ulls verds i figura atlètica passa caminant prop de la taula on es troben, i es mira de reüll a la SUSANNA. Ella també se'l queda mirant dissimuladament, però ràpidament torna la seva mirada a la cara d'ALBERT. Mentre succeeix l'encreuament de mirades entre el JOVE i la SUSANNA, l'ALBERT se n'adona i les expressions del seu rostre passen d'una relativa tranquil·litat a l'angoixa, però no diu res. La SUSANNA no sap que el seu marit se n'ha adonat. Automàticament després, ve el CAMBRER i els hi porta el compte, paguen, s'aixequen, recullen els abrics i se'n van del restaurant.

ESC 5. COTXE - INT/NIT

De tornada a casa, dins del cotxe, els dos estan molt callats i l'ALBERT té una expressió moixa. La SUSANNA es queda mirant a l'ALBERT amb cara preocupada i li pregunta si està bé acariciant-li la mà suaument, ell respon afirmativament sense apartar la mirada de la carretera. La pluja és tan forta que pràcticament no es veu ni la carretera ni els edificis del voltant. L'ALBERT encén la ràdio i mou el dial fins a trobar una emissora on sona una cançó romàntica. En sentir-la, li cau una llàgrima pel rostre, la SUSANNA se n'adona, gira el cap i se'l mira amb preocupació, però decideix quedar-se en silenci. Tot seguit, ella aparta la mirada fixada en ALBERT, gira el cap i observa el paisatge a través de la finestra amb expressió pensativa.

ESC 6. ÀTIC/MENJADOR - INT/NIT

L'ALBERT i la SUSANNA arriben al pis, ell encén les llums i deixa les claus a la taula del rebedor. Es treuen les jaquetes xopes per la pluja i les deixen als penjadors del costat de la porta. Seguidament, l'ALBERT s'apropa a la SUSANNA temptejant-la per a tenir sexe, fent-li petons al coll i intentant treure-li la roba. La SUSANNA l'aparta suaument i s'excusa dient que està molt cansada i que necessita dormir. L'ALBERT ho intenta per últim cop, però la SUSANNA li repeteix el mateix, però aquesta vegada, amb un to més agressiu. Finalment, l'ALBERT desisteix, s'aparta i li diu que no s'amoiïni. La SUSANNA es gira, i se'n va al lavabo a desmaquillar-se. L'ALBERT decideix quedar-se despert perquè encara no té son, es treu les sabates i les deixa al costat de la porta d'entrada. Seguidament, ell va a l'armari on guarden l'alcohol, agafa una ampolla de whisky junt amb un got de vidre i se'ls emporta cap al sofà. Ell s'asseu, es fica còmode, agafa el comandament i encén la TV, se serveix la copa de whisky, se la queda mirant fixament, la beu sencera d'un glop i la torna a deixar a la taula, s'estira al sofà i es queda mirant el sostre amb cara de preocupació fins que se li comencen a tancar els ulls.

ESC 7. ÀTIC/DORMITORI - INT/NIT

L'ALBERT obre els ulls, amb la vista fixada al sostre i mostra cara pensativa durant uns segons. Seguidament s'incorpora, s'aixeca i camina per un passadís estret fins a arribar a la porta de l'habitació. Col·loca la mà al pany, el fa girar sense fer soroll i entra dins, deixant la porta mig oberta. L'ALBERT es queda aturat a l'entrada de l'habitació, i des de la foscor, observa amb una expressió desconfiada a la SUSANNA mentre dorm. De sobte, els ulls de l'ALBERT fixen la seva atenció en el MÒBIL que s'ha deixat la SUSANNA a la tauleta de nit, situada just al seu costat, sota una finestra. L'ALBERT es queda uns segons quiet, per comprovar si la SUSANNA està completament adormida, i aleshores comença a caminar de puntetes per agafar el MÒBIL. Quan ell ja ha arribat a la tauleta, s'apropa i just quan està amb la mà apropant-se al mòbil, la SUSANNA que es troba d'esquena a l'ALBERT, es gira sobtadament i ALBERT es queda paralitzat durant uns segons mentre la suor cau pel seu front, tot mirant si la SUSANNA es desperta, finalment observa que segueix ben adormida, s'eixuga la suor del front amb la màniga del jersei i lentament se segueix aproximant al mòbil fins que l'agafa. L'ALBERT es torna a incorporar, i camina de

puntetes amb la mirada dirigida a la porta de l'habitació i quan està a punt de sortir per la porta, gira el cap en direcció a la SUSANNA i observa que segueix completament adormida. Finalment l'ALBERT surt de l'habitació, es fica el MÒBIL a la butxaca del pantaló i torna a girar el pany suaument per no aixecar sospites.

ESC 8. ÀTIC/LAVABO - INT/NIT

L'ALBERT entra al lavabo, obre la llum i tanca el llisquet de la porta. Seguidament, s'asseu a la tassa del vàter, es treu el MÒBIL de la butxaca i se'l col·loca a sobre del pantaló. Les seves mans comencen a suar i tremolar, aleshores les frega contra el pantaló per assecar-les, esbufega dos cops per a relaxar-se i tot seguit, comença a desbloquejar el MÒBIL utilitzant el patró en forma de casa. L'ALBERT té la vista absolutament concentrada en la pantalla del MÒBIL, buscant el WHATSAPP, fins que la troba i obre l'aplicació. L'ALBERT escorcolla detingudament les conversacions més recents i la seva atenció es fixa en una de concreta, la que té el nom d'un tal HUGO i la selecciona per veure-la amb més detall. Abans de llegir la conversa, obre la foto del contacte, i de sobte, les mans de l'ALBERT comencen a tremolar de nou. Fixa la seva vista en la fotografia durant uns segons, i de sobte les llàgrimes comencen a caure pel seu rostre, la seva expressió es torna en una barreja de sentiments entre tristesa i ràbia, i en veu baixa es pregunta com la SUSANNA li ha pogut ser infidel. A continuació, l'ALBERT deixa el MÒBIL sobre els seus pantalons, agafa un paper de rotllo proper, talla un tros amb els dits, i s'eixuga les llàgrimes amb dificultats a causa de la tremolor de les seves mans, i quan ha acabat, llença el paper a una petita paperera. Seguidament, l'ALBERT torna a fixar la mirada en el dispositiu, surt de la fotografia, i segueix mirant les converses entre l'HUGO i la SUSANNA fins a arribar a la més actual. En aquesta conversa, l'ALBERT llegeix comentaris dels amants sobre les relacions sexuals que han estat mantenint en una petita suite de l'Hotel Palace de la Gran Via, i en l'últim fragment de la conversa es determina que l'HUGO i la SUSANNA tornaran a trobar-se l'endemà, en el mateix hotel a les 11 del matí. En veure-ho, l'ALBERT tanca les converses de WHATSAPP, i després el MÒBIL per deixar-lo com estava fins que la pantalla es queda en negre, i se'l torna a guardar a la butxaca. Es queda uns segons mirant a la porta del lavabo, amb la mirada perduda, i es diu a ell mateix que ja té informació suficient. L'ALBERT s'aixeca de la tassa del vàter, tira de la cadena per dissimular, obre el llisquet de la porta i tanca les llums del lavabo. Ell torna a l'habitació i veu que la SUSANNA segueix dormint plàcidament, l'ALBERT posa cara de tristesa i s'apropa sigil·losament a la tauleta de nit, i deixa el MÒBIL on estava. L'ALBERT torna al seu costat del llit, es treu la roba quedant-se amb calçotets, s'estira al llit, es tapa amb el llençol, mira un moment a la SUSANNA amb una expressió entre ràbia i tristesa. Seguidament, gira el cap al sostre, fixa la mirada en el ventilador del sostre fins que els ulls se li comencen a tancar.

ESC 9. ÀTIC - INT/DIA

L'ALBERT i la SUSANNA estan a la cuina esmorzant torrades amb melmelada i un cafè en silenci. La SUSANNA està amb cara alegre i de bon humor, però l'ALBERT té la mirada fixada en el plat i es menja les torrades sense ganes. La SUSANNA s'acaba les torrades i el cafè i s'eixuga els llavis per treure's les molles. Aleshores s'aixeca, porta el plat i la tassa de cafè a l'aigüera de la cuina, obre l'aixeta, els hi passa una mica d'aigua als plats, s'eixuga les mans en un drap proper, i tanca l'aixeta. Seguidament, s'apropa a l'ALBERT i li fa un petó als llavis, però ell no els mou i segueix amb la mirada fixa al plat. La SUSANNA mentre es dirigeix ràpidament cap a la porta amb les claus a la mà li diu que l'estima, però l'ALBERT no contesta, la SUSANNA surt sense donar-se compte de què no l'ha contestat i tanca la porta. Tot seguit, l'ALBERT amb la cara vermella de ràbia agafa el plat i el rebenta contra la paret. S'aixeca d'un salt, i comença a cridar mentre tira la cadira a terra i comença donar voltes per la cuina bufant amb ràbia. Finalment, l'ALBERT amb la mirada furiosa es dirigeix cap a l'entrada fent llargues gambades, agafa la jaqueta d'un

penjador al costat de la porta i quan té la mà al pany de la porta fixa la mirada en la tauleta del rebedor, i veu que la SUSANNA ha deixat l'ALIANÇA DE CASADA. Treu la mà del pany de la porta i amb la cara pàl·lida i els ulls plorosos agafa l'ALIANÇA i la fica a la butxaca del pantaló. Seguidament, obre la porta, surt i la tanca violentament.

ESC 10. CARRER HOTEL - EXT/DIA

Més tard, L'ALBERT es troba a la vorera davant de l'hotel, amb la cara pàl·lida i els ulls vidriosos mirant fixament les lletres il·luminades que indiquen el nom de l'Hotel Palace. Amb les mans tremoloses treu l'ALIANÇA de la butxaca del pantaló i se la queda mirant fixament durant uns segons, aixeca el cap i mira cap a l'entrada de l'hotel, i es torna a guardar l'ALIANÇA a la butxaca. Tot seguit, treu un paquet de tabac d'una butxaca interior de la jaqueta i agafa un cigarro amb dificultat, se'l posa a la boca i l'encén amb l'encenedor després de diversos intents. Comença a fumar fent calades molt fortes i ràpides, mentre amb el peu va repicant la vorera i té la mirada fixa en l'entrada de l'hotel. De sobte, a través del tràfic dels cotxes, veu a la SUSANNA situada a la porta de l'hotel, ella té una expressió d'alegria en el seu rostre, mentre està mirant als dos costats del carrer esperant al seu amant. De sobte, apareix l'HUGO amb un ram de flors entre les mans amb cara de felicitat i la SUSANNA en veure'l, corre cap a ell, l'abraça i es comencen a besar apassionadament. L'ALBERT en veure la situació des de l'altra banda del carrer amb cara d'odi, fa dues últimes calades al cigarro, el tira a terra, esclafa la burilla amb el peu, i tanca els punys amb força.

ESC 11. ENTRADA HOTEL - EXT/DIA

L'ALBERT comença a córrer cap a la porta de l'hotel creuant entremig del tràfic, els cotxes s'aturen i li comencen a tocar el clàxon. Al mateix temps, tothom que es troba en el carrer es gira, se'l queden mirant i l'increpen. La SUSANNA i l'HUGO en sentir els cotxes tocant el clàxon, es deixen de besar, es giren i veuen a l'ALBERT dirigint-se cap a on es troben ells. La SUSANNA es queda petrificada, i les expressions del seu rostre denoten que es troba molt espantada i l'HUGO en veure-la, li pregunta si està bé, però la SUSANNA no pot articular cap paraula. Finalment, l'ALBERT arriba finalment just davant d'ells. L'ALBERT comença a increpar a la SUSANNA amb relació al fet que en el sopar del restaurant, ella i l'HUGO s'estaven mirant i si es pensava que ell no s'havia adonat de res. La SUSANNA segueix sense dir res, tot el cos li tremola i encara que vol dir alguna cosa, les paraules no li surten. De sobte, l'HUGO tira el ram a terra, es fica entre la SUSANNA i l'ALBERT i li demana de males maneres que s'aturi, que tothom està mirant i que trucarà a la policia. L'ALBERT no li dóna importància a les paraules de l'HUGO, gira el cap, mira a la SUSANNA i l'expressió de la seva cara es torna malèfica. Torna a girar el cap, mira a l'HUGO que segueix parlant i de sobte, sense dir cap paraula li clava un cop de puny a l'HUGO que el fa caure a terra d'esquenes. Aquest intenta aixecar-se cridant i dient-li que si s'ha tornat boig, però directament l'ALBERT es fica al seu damunt i el segueix colpejant a la cara, fins que l'HUGO comença a sagnar i queda mig inconscient. La SUSANNA intenta aturar a l'ALBERT demanant-li si us plau que pari, ell segueix picant-lo durant uns segons mentre ella està plorant. Tot seguit, l'ALBERT s'atura de cop, observa la cara de l'HUGO sagnant, es mira els punys, gira el cap, veu a la SUSANNA plorant, i de sobte les expressions del rostre de l'ALBERT es tornen amb cara de preocupació en veure el que ha fet. L'ALBERT mira al seu voltant, i tothom està mirant-lo. Aleshores s'aixeca, i arrenca a córrer cap a la boca de l'estació de metro situada allà mateix. Quan l'ALBERT ha marxat del lloc del succés, la SUSANNA s'apropa a l'HUGO que està estirat a terra, ella segueix plorant i li demana perdó al jove pel problema en què l'ha ficat.

ESC 12. ÀTIC - INT/TARDA

L'ALBERT està davant del mirall del lavabo, amb la camisa i els pantalons tacats per la sang amb cara d'estar avergonyit i preocupat pel que ha fet. Es queda mirant els seus artells plens de sang, obre l'aixeta, fica el tap a l'aigüera i l'omple d'aigua freda, tanca l'aixeta i posa les mans dintre. Al mateix temps, aixeca la vista i es queda mirant-se fixament al mirall durant uns segons. Tot seguit, l'ALBERT treu les mans de l'aigua, les eixuga amb una tovallola situada al costat de l'aigüera. A continuació, alça la vista, es torna a mirar en el mirall, l'agafa pels costats, el comença a sacsejar i comença a cridar de ràbia. De sobte, s'escolten les claus obrint la porta de l'entrada, l'ALBERT es dona una bufetada lleu a ell mateix per a calmar-se, treu el tap, abaixa el cap i observa com l'aigua baixa. Torna a alçar la vista mirant-se al mirall durant uns segons, es passa les mans per la seva cara, agafa aire, es gira, obre el pany de la porta amb dificultat a causa de les ferides de les mans, i finalment l'ALBERT surt del lavabo.

ESC 13. ÀTIC/MENJADOR - INT/TARDA

L'ALBERT arriba al menjador i es troba a la SUSANNA plantada tot just davant la porta, la mira fixament i el rostre d'ell mostra avergonyiment. Ella mira fixament a l'ALBERT amb cara d'entre decepció i penediment. Tot seguit, la SUSANNA es gira un moment per deixar les claus a la tauleta de nit, es treu la jaqueta lentament i la deixa al penjador, finalment es torna a girar cap a l'ALBERT, i s'acosta cap a ell lentament fins a arribar al mig del menjador, l'ALBERT es queda quiet. L'ALBERT i la SUSANNA es queden un davant de l'altre mirant-se als ulls, però no saben què dir per trencar el silenci. La SUSANNA baixa el cap un moment i observa les mans ferides de l'ALBERT, torna a pujar el cap, el mira fixament als ulls i li pregunta si li fan mal, ell respon afirmativament i li diu que no és res sense deixar de mirar-la als ulls amb cara d'estar penedit. Es queden uns segons més mirant-se, i la SUSANNA finalment li comenta que tot ha estat culpa seva, que la seva intenció no era ferir els seus sentiments, però se sentia molt atabalada per l'actitud controladora de l'ALBERT. Ell es queda quiet mirant-la sense dir-li res, però el seu rostre mostra avergonyiment de les seves accions. Tot seguit, la SUSANNA li diu plorant que tot i el que ha passat, el segueix estimant i que li perdoni per no haver-ho demostrat com cal. L'ALBERT en veure a la SUSANNA vulnerable se li acosta i l'abraça entre els seus braços, es fa un petó i ell s'aparta suaument. L'ALBERT retira els cabells que tapen la cara de la SUSANNA, li eixuga les llàgrimes amb les mans, la mira fixament als ulls i li diu que no ha de disculpar-se de res, tot el succeït és culpa seva i no hauria d'haver deixat que les seves pors s'hagin apoderat d'ell, ja que ha actuat malament i li promet que no es tornarà a repetir una situació similar. La SUSANNA en sentir-lo es queda parada i segueix plorant, però finalment l'ALBERT s'apropa de nou a la SUSANNA i es comencen a besar apassionadament. Quan han acabat, l'ALBERT s'enretira, la mira als ulls i li diu que ha estat un dia llarg pels dos i li demana que tracti de relaxar-se amb una dutxa. La SUSANNA deixa de plorar i el seu rostre esbossa un lleu somriure, i respon afirmativament. Finalment la SUSANNA s'aparta de l'ALBERT i se'n va cap al lavabo. Al mateix temps, l'ALBERT observa a la seva dona, per una banda feliç, però al mateix temps el seu rostre denota decepció amb ell mateix. Quan la SUSANNA s'ha tancat al lavabo, l'ALBERT es gira, va cap al sofà i se'u en ell. L'ALBERT es queda amb la mirada perduda fins que finalment els seus ulls fixen la seva atenció amb el TELÈFON FIX situat al costat de la televisió, s'està uns segons amb el rostre pensatiu fins que s'aixeca, agafa el telèfon, i torna a seure al sofà. Marca un número de telèfon, truca i finalment algú despenja i li pregunta qui és. El rostre de l'ALBERT mostra una mica més d'ànim i li diu al MARC que és ell i que sent molt no haver-lo trucat en tant de temps, però que necessita parlar amb algú i si es poden trobar en algun lloc. El MARC li respon que no hi ha problema i que farà qualsevol cosa pel seu millor amic.

ESC 14 - PARC - EXT/VESPRE

L'ALBERT està assegut en un banc mirant-se les mans i en MARC es troba al seu costat mirant-lo fixament. En MARC es treu un paquet de tabac de la butxaca i li fa un cop al colze a l'ALBERT que estava absent, aquest se sorprèn i es gira cap al seu amic. En MARC treu dos cigarros i li ofereix un a l'ALBERT, ell l'accepta i en MARC li encén. Després d'un parell de calades, en MARC que estava repenjat del banc s'incorpora, treu el fum per la boca, somriu, mira fixament a l'ALBERT i li pregunta si s'estima a la SUSANNA. L'ALBERT desconcertat per la pregunta, tarda uns segons a contestar, i li acaba dient que òbviament que l'estima i que segurament és l'amor de la seva vida. En MARC canvia l'expressió de la seva cara, aquesta es torna seriosa, li posa la mà a l'espatlla i li diu que si de veritat l'estima ha de saber que l'únic que estan fent amb aquesta actitud és fer-se mal l'un a l'altre, que ha de deixar a la SUSANNA abans de fer-li més mal i que necessita un temps per ell mateix, reflexionar sobre les seves accions i canviar els hàbits de la seva vida. Durant del monòleg d'en MARC, a l'ALBERT se li posen els ulls vidriosos i li cauen un parell de llàgrimes, se les eixuga amb la màniga de la jaqueta, s'aixeca del banc i dona un parell de voltes davant d'en MARC, que se'l queda mirant fixament. Al cap d'uns segons, en MARC s'aixeca i es comença a acostar cap a ell. Finalment, l'ALBERT que es troba d'esquena al MARC, es gira sobtadament cap al seu amic, el mira fixament amb un tènue somriure i li dona les gràcies, es donen la mà, i l'ALBERT marxa del parc sense dir res, mentre en MARC es queda en el lloc mirant-lo amb cara de preocupació.

ESC 15 - ÀTIC - INT/NIT

La mateixa nit, l'ALBERT entra per la porta i la tanca suaument per no despertar la SUSANNA. A continuació, deixa les claus a la taula del rebedor, però no es treu la jaqueta i repassa amb mirada trista tot el menjador que es troba a les foques, va cap a l'habitació i es troba a la SUSANNA adormida al llit. Seguidament, l'ALBERT es dirigeix amb pas ferm cap al vestidor, obre les llums de l'estança, s'apropa al seu armari, l'obre i es fica de puntetes fins a agafar dues maletes grans que es troben en la part superior, les baixa, s'acota i les col·loca a terra. L'ALBERT s'incorpora, agafa ràpidament la seva roba de l'armari i la col·loca dins les maletes. Quan ha acabat, les agafa, s'acosta a la porta, tanca les llums i surt del vestidor. A continuació, se'n va al rebedor i deixa les maletes recolzades a la paret, i encén les llums del menjador. Es gira, va cap al sofà i seu. L'ALBERT fixa la seva mirada en una tauleta situada al costat del sofà on hi ha un parell de folis i un bolígraf, se'ls queda mirant durant uns segons, els agafa i els col·loca sobre la taula amb intenció d'escriure. En la mateixa taula, hi ha encara l'ampolla de whisky i el got del dia anterior, se serveix una petita copa, es queda mirant pensatiu al foli durant uns segons i es disposa a redactar la carta, mentre va fent petits glops i algunes llàgrimes li van caient pel rostre mentre l'escriu. En el moment que l'ALBERT ha acabat d'escriure, agafa el foli de la taula, s'aixeca i va cap al rebedor, es mira l'ALIANÇA DE CASAT de les mans, se la treu, l'observa detingudament, i deixa la CARTA que ha escrit i l'ALIANÇA a la tauleta al costat de les claus. L'ALBERT agafa les maletes, les col·loca a les seves mans, es gira un moment, torna a donar un cop d'ull al menjador i es diu en veu baixa a ell mateix que ho sent molt, però no pot seguir fent-li mal a la SUSANNA. Es gira, tanca les llums del menjador, obre la porta suaument i surt per la porta abandonant el pis.

ESC 16 - ÀTIC - INT/DIA

La SUSANNA està al llit adormida, sense obrir els ulls, i estira el braç al costat del llit de l'ALBERT, però només toca el coixí i el matalàs, obre els ulls amb cara estranyada perquè no troba a l'ALBERT dormint al seu costat. Mira la tauleta de nit del costat de l'ALBERT i veu que està buida. La SUSANNA amb cara desconcertada s'aixeca del llit i fa córrer les cortines perquè pugui entrar la llum del sol. Al mateix moment, la SUSANNA es posa les espadnyes. Tot seguit, es dirigeix

cap al lavabo, però està la porta oberta sense llum. La SUSANNA, nerviosa, es dirigeix cap al menjador, obre el llum i dona un cop d'ull, però aquest es troba buit, només veu l'ampolla de whisky i el got. A continuació, mira el mòbil, maleeix en veu alta perquè que fa tard a la feina, va ràpidament cap al dormitori i es vesteix. Quan ha acabat, es dirigeix al rebedor per agafar les seves claus, i de sobte, es fixa en la tauleta del rebedor i veu l'ALIANÇA de l'ALBERT, les claus del pis i una CARTA amb el seu nom. La SUSANNA se sorprèn i l'expressió del seu rostre es torna tensa, agafa la CARTA, va cap al menjador, s'asseu a la taula, i comença a llegir-la. En el contingut de la CARTA, l'ALBERT li torna a demanar perdó i explica que necessita allunyar-se d'ella, ja que no és capaç de perdonar-se a ell mateix per tot el que ha succeït. També comenta que necessita estar sol durant un temps per tal de calmar les seves pors, que se l'ha estimat com a ningú i que mai l'oblidarà. En llegir això, les llàgrimes comencen a caure pel rostre de la SUSANNA. Quan ha acabat de llegir-la, s'eixuga les llàgrimes amb el jersei, es recupera com pot i deixa la CARTA on estava, fixa la mirada en l'ANELL del seu marit, l'agafa, se'l queda mirant, se'l posa al dit, dona un cop d'ull al menjador sense moure's, el seu rostre denota tristesa però també comprensió per la decisió de l'ALBERT. Finalment, ella agafa les claus, tanca les llums, agafa la jaqueta del menjador i surt per la porta.

4. Escena desenvolupada

ESC 11. ENTRADA HOTEL - EXT/DIA

L'ALBERT (45) comença a córrer cap a la porta de l'hotel creuant entremig del tràfic. Un taxi quasi l'atropella, s'atura, comença a tocar el clàxon repetidament i els seus crits s'escolten per tot el carrer.

TAXISTA

Però que collons et passa, imbècil?!

L'ALBERT es queda aturat davant del taxi uns segons, s'arrepénja, llença una mirada furiosa al taxista i, sense dir res, segueix corrent fins a l'altra vorera. Un cop l'ALBERT ha arribat, dos vianants se'l queden mirant de lluny i comenten la situació entre ells.

VIANANT 1

Has vist al sonat que acaba de creuar sense mirar?

VIANANT 2

Aquest paio està boig, cada vegada entenc menys a la gent...

Tot seguit, quan la SUSANNA i l'HUGO senten el soroll dels cotxes i els vianants, es deixen de besar. Es giren i veuen a l'ALBERT mirant-los fixament a pocs metres davant seu. Tot seguit, L'HUGO gira el cap i mira a la SUSANNA.

HUGO

Estàs bé? Què et passa?

El rostre de la SUSANNA s'ha quedat en blanc, i els seus llavis comencen a tremolar. L'HUGO torna a mirar cap a l'ALBERT mentre aquest es va acostant, i seguidament torna a mirar a la SUSANNA.

HUGO

Com ha sabut que ens trobaríem aquí?

La SUSANNA no respon i segueix tremolant. Tot seguit, L'ALBERT es planta davant de l'HUGO i la SUSANNA. Mira a l'HUGO amb ràbia, però ràpidament gira el cap mirant a SUSANNA, es queda mirant-la durant uns segons i comença a cridar.

ALBERT

Així que anaves a treballar eh!? Et penses que ahir no em vaig adonar que us vau quedar mirant mentre sopàvem?

La SUSANNA no és capaç de mirar a l'ALBERT i té la mirada fixa a terra, els ulls se li posen vidriosos i les seves mans comencen a tremolar. L'ALBERT no aparta la vista de la SUSANNA.

ALBERT

No em penses dir res?!

La SUSANNA segueix amb la mirada fixada a terra. L'HUGO observa la situació però no intervé. Tot seguit, l'ALBERT encara s'enfada més i apuja encara més el to de la seva veu.

ALBERT

Contesta'm quan et parlo!!

De sobte, l'HUGO tira el ram de flors a terra i es fica entre la SUSANNA i l'ALBERT, i comença a increpar.

HUGO

Eh, relaxa't! No li parlis així o tindràs un problema... No em sorprèn que no vulgui estar amb tu!

L'HUGO s'atura i gira el cap en direcció a la SUSANNA. Al mateix temps, l'ALBERT no aparta la vista de l'HUGO i les expressions del seu rostre es mostren molt serioses.

HUGO

Com pots estar casada amb aquest imbècil? Com permets que et controlï d'aquesta manera?!

La SUSANNA segueix sense dir res, amb la mirada fixada a terra i les llàgrimes li comencen a caure pel rostre. L'HUGO la segueix observant, i finalment torna a dirigir la seva mirada a l'ALBERT.

HUGO

Deixa de cridar-la! Tothom t'està veient fent el ridícul... Marxa ara mateix o trucaré a la policia.

L'ALBERT no li dóna importància a les paraules de l'HUGO, gira el cap, mira a la SUSANNA i l'expressió de la seva cara mostra un somriure malèfic. Torna a girar el cap, mira a l'HUGO que segueix parlant i de sobte, li clava un cop de puny a l'HUGO que el fa caure a terra d'esquenes. Aquest intenta incorporar-se i comença a cridar.

HUGO

Però que estàs fent, t'has tornat...

Sense deixar que acabi la frase l'ALBERT es fica al seu damunt i el segueix colpejant a la cara, fins que l'HUGO comença a sagnar i queda mig inconscient.

ALBERT

Així que t'agrada ficar-te al llit amb les dones dels altres eh?!

L'ALBERT el segueix colpejant uns segons mentre tots els vianants es queden mirant-lo.

SUSANNA (PLORANT)

Albert si us plau, deixa'l estar! Ell no ha fet res, tot ha estat culpa meva!

L'ALBERT segueix picant a l'HUGO durant uns segons, sense fer cas a la SUSANNA. Ella està plorant i s'intenta apropar a l'ALBERT, però aquest l'aparta a un costat sense mirar-la. Tot seguit, l'ALBERT aixeca el cap i veu que tothom està observant-lo fixament, mira a la SUSANNA que està plorant desconsoladament i el seu rostre es posa tens, canvia a un semblant de preocupació en veure el que ha fet. Es mira les mans plenes de sang, observa el rostre de l'HUGO, s'aixeca, i arrenca a córrer cap a la boca de l'estació de metro situada allà mateix. Quan l'ALBERT ha marxat del lloc del succés, la SUSANNA s'apropa a l'HUGO que està estirat a terra pràcticament inconscient i s'ajup al seu costat.

SUSANNA (PLORANT)

Hugo, no era la meva intenció que les coses acabessin així... Ho sento molt.

IDENTIFICACIÓ

- **PERSONATGE PRINCIPAL:** L'ALBERT
- **DESIG:** Vol confirmar la sospita de la infidelitat que ha trobat a les converses del mòbil de la Susanna.
- **CONFLICTE:** En veure a la Susanna i l'Hugo junts, besant-se i semblen molt enamorats. L'Albert sent tot el dolor per la situació i reacciona de manera agressiva.
- **VALOR INICIAL:** L'Albert està molt enfadat i vol descarregar la seva ràbia.
- **VALOR FINAL:** L'Albert cobra consciència, i es mostra penedit per les seves accions.

PULSACIONS+PARADIGMA

- 1: L'ALBERT comença a córrer cap a la porta de l'hotel creuant entremig del tràfic.
- 2: Un taxi quasi l'atropella, s'atura, comença a tocar el clàxon repetidament. **IP**
- 3: Els vianants en el carrer es giren, se'l queden mirant i comenten la situació.
- 4: L'ALBERT es queda aturat davant del taxi uns segons, s'arrepénja, llença una mirada furiosa al taxista i sense dir res.
- 5: Segueix corrent fins a l'altra vorera. Un cop l'ALBERT ha arribat, dos vianants se'l queden mirant de lluny i comenten la situació entre ells.
- 6: La SUSANNA i l'HUGO senten el soroll dels cotxes i els vianants, es deixen de besar.
- 7: Es giren i veuen a l'ALBERT mirant-los fixament a pocs metres davant seu. Tot seguit, l'HUGO gira el cap i mira a la SUSANNA. **1PG**
- 8: L'HUGO torna a mirar cap a l'ALBERT mentre aquest es va acostant.
- 9: L'ALBERT es planta davant de l'HUGO i la SUSANNA. l'HUGO li pregunta a la SUSANNA que com sabia que quedarien allà.
- 10: La SUSANNA segueix sense dir res, amb la mirada fixa al terra i les llàgrimes li comencen a caure pel rostre tot el cos li tremola i encara que vol dir alguna cosa, les paraules no li surten.

- 11: L'HUGO tira el ram a terra, es fica entre la SUSANNA i l'ALBERT i li demana de males maneres que s'aturi, que tothom està mirant i que trucarà a la policia
- 12: L'ALBERT no li dóna importància a les paraules de l'HUGO, gira el cap, mira a la SUSANNA i l'expressió de la seva cara es torna malèfica
- 13: Mira a l'HUGO que segueix parlant i de sobte, sense dir cap paraula li clava un cop de puny a l'HUGO que el fa caure a terra d'esquenes. Aquest intenta incorporar-se com pot i comença a cridar. **PMIG**
- 14: L'ALBERT es fica al seu damunt i el segueix colpejant a la cara, fins que l'HUGO comença a sagnar i queda mig inconscient. L'ALBERT li retreu que s'ha ficat al llit amb la seva dona. L'ALBERT segueix picant-lo mentre el miren tots els vianants.
- 15: La SUSANNA intenta aturar a l'ALBERT demanant-li si us plau que pari, ell segueix picant-lo durant uns segons mentre ella està plorant i intenta apropar-se a ell, però l'ALBERT l'aparta a un costat sense mirar-la.
- 16: L'ALBERT s'atura de cop, observa la cara de l'HUGO sagnant, es mira els punys, gira el cap, veu a la SUSANNA plorant desconsoladament i de sobte les expressions del rostre de l'ALBERT es tornen amb cara de preocupació en veure el que ha fet. **2PG**
- 17: L'ALBERT mira al seu voltant, i tothom està mirant-lo.
- 18: L'ALBERT s'aixeca, i arrenca a córrer cap a la boca de l'estació de metro situada allà mateix.
- 19: La SUSANNA s'apropa a l'HUGO que està estirat a terra, ella segueix plorant i s'ajup al seu costat, li demana perdó al jove pel problema en què l'ha ficat. **CLÍMAX**

5. Guió final

PRIMER ACTE

ESC 1. ÀTIC/MENJADOR - INT/VESPRE

L'ALBERT (45) i la SUSANNA (38) estan al menjador de l'àtic asseguts al sofà. L'ALBERT està mirant fixament a la SUSANNA. Al mateix temps, ella té la mirada distant com si tingués el cap a un altre lloc i no el mira a la cara.

ALBERT

No t'enfadis, amor meu... Jo només volia saber per què sempre arribes tan tard de la feina...

De sobte, la SUSANNA gira el cap en direcció a l'ALBERT. Es queda uns segons en silenci mentre ella no para de fregar-se les mans i comença a parlar amb un to dubitatiu.

SUSANNA

No és que m'enfadi... El problema és que sempre estàs amb la mateixa cançó i començo a estar-ne farta.

L'ALBERT tracta d'apropar-se a ella carinyosament, posant-li la mà a la cama, però SUSANNA s'aparta lleument i respón amb un to encara més agressiu.

SUSANNA

No cal que et recordi com vas acabar amb la teva ex, oi? Pensava que havies canviat però ja veig que no! Si segueixes amb aquesta actitud...

La SUSANNA deixa de parlar, baixa la mirada direcció a terra i es queda en silenci uns segons. Al mateix temps, l'ALBERT la segueix mirant fixament mentre unes gotes de suor cauen pel seu front i se les eixuga amb la màniga del jersei. A continuació, L'ALBERT s'acosta encara més a SUSANNA i col·loca la seva mà sobre la cama d'ella.

ALBERT

Et prometo que canviaré.

Tot seguit, la SUSANNA li treu la mà de la seva cama bruscament mentre segueix sense mirar a l'ALBERT a la cara. Tot i això, l'ALBERT segueix insistint amb carícies a la cama. De sobte, la SUSANNA alça la seva vista, torna a mirar a l'ALBERT i apuja el to de veu.

SUSANNA

Ja n'hi ha prou! No veus que no és el

moment ara?

L'ALBERT aparta la mà de la cama de la SUSANNA, es queda uns segons en silenci i de sobte, somriu lleument.

ALBERT

Recordo perfectament quan ens vam conèixer i com estaves de guapa aquell dia.

Ella riu tímidament, però els seus ulls vidriosos mostren tristesa i l'ALBERT en veure-ho aprofita el moment de debilitat per agafar-la de les mans i mira fixament a la SUSANNA als ulls.

ALBERT

Amor... Que et semblaria si anéssim a sopar al restaurant que anàvem al principi?

SUSANNA

El de la Plaça Reial?

ALBERT

Si, així aprofitem per relaxar-nos una mica i oblidar el que ha passat, eh?

La SUSANNA tarda a contestar uns segons mentre mira al buit amb la mirada perduda, finalment mira a l'ALBERT als ulls i amb un to insegur acaba acceptant la proposta.

SUSANNA

Bueno... Ho podríem intentar.

Finalment, l'ALBERT li fa un petó al front, s'aixeca del sofà i gira el cap en direcció a la SUSANNA.

ALBERT

Vaig a vestir-me...

Torna a girar el cap, i se'n va cap al vestidor. La SUSANNA no diu res i es queda al sofà amb la mirada trista mirant per la finestra.

ESC 2. ÀTIC/VESTIDOR - INT/VESPRE

La SUSANNA duu un vestit vermell i es troba davant del mirall d'un dels dos armaris del vestidor, ella s'està pintant els llavis de vermell, però la mirada perduda del seu rostre delata que està cansada del matrimoni.

Al mateix temps, L'ALBERT està davant el mirall de l'altre armari amb un vestit de corbata i ajustant-la. De sobte, observa a la SUSANNA a través del reflex i somriu lleument.

ALBERT

Em sento molt afortunat de tenir-te al meu costat.

La SUSANNA para de maquillar-se uns segons, mira a l'ALBERT en silenci des del mirall, li torna el somriure, però els seus ulls no mostren alegria. Finalment, la SUSANNA aparta la mirada de l'ALBERT i segueix arreglant-se. Al mateix temps, L'ALBERT torna a fixar la mirada en el seu mirall.

Quan la SUSANNA acaba de maquillar-se, tanca el pintallavis i el deixa a una taula situada a un costat de l'armari. De la mateixa taula, agafa el seu MÒBIL, torna a situar-se davant del mirall i el desbloqueja amb un patró en forma de casa.

L'ALBERT se la queda mirant de reüll a través del reflex del mirall, fixant la mirada en la pantalla del MÒBIL per a esbrinar el patró necessari per a desbloquejar-lo. La SUSANNA somriu mentre mira el MÒBIL, però no s'adona que el seu marit l'està observant. L'ALBERT en veure-la somriure, tanca el puny en senyal de ràbia.

ESC 3. RESTAURANT - INT/NIT

L'ALBERT i la SUSANNA arriben al restaurant, i entren per la porta principal agafats de la mà. Un CAMBRER (53) els rep obrint-li la porta amb un somriure.

ALBERT

Hola, Bona nit. Tenia una reserva al nom d'ALBERT MARTÍNEZ.

CAMBRER

Molt bé, permeti'm que ho comprovi.

ALBERT

Moltes gràcies

El CAMBRER es gira, i es dirigeix a un petit taulell situat al costat de l'entrada. A continuació, s'apropa a l'ordinador, mira la llista de reserves durant uns segons mentre l'ALBERT i la SUSANNA esperen. De sobte, el CAMBRER aixeca la vista i mira al matrimoni als ulls.

CAMBRER

Correcte, tenien una reserva a nom d'ALBERT MARTÍNEZ avui a les 9. Si em

permeten que els hi guardi els
abrics...

L'ALBERT i la SUSANNA es treuen els abrics i li donen al
CAMBRER.

SUSANNA
Moltes gràcies.

El CAMBRER somriu al matrimoni, agafa els abrics i es dirigeix a una petita habitació situada al darrere del taulell i els col·loca en un penjador. Seguidament, torna a on es troben l'ALBERT i la SUSANNA.

CAMBRER
Si volen ja em poden acompanyar a la
taula que els hi hem preparat.

El CAMBRER els hi fa una indicació perquè el segueixin. Creuen tot el restaurant que està ple de gent fins que arriben a la seva taula. A continuació, el CAMBRER aparta les cadires i l'ALBERT i la SUSANNA s'asseuen.

CAMBRER
Aquí tenen la carta. Quan sàpiguen que
volen em poden avisar.

ALBERT
Gràcies.

SUSANNA
Moltes gràcies.

El CAMBRER es retira i L'ALBERT gira el cap en direcció a la SUSANNA. L'ALBERT observa que la SUSANNA està amb la mirada perduda mirant per una gran finestra que dona al carrer, es queda uns segons observant-la.

ALBERT
Estàs bé?

De sobte, la SUSANNA aparta la vista de la finestra, s'incorpora i fixa la seva mirada en l'ALBERT, però la baixa ràpid i es queda mirant el plat.

SUSANNA
Sí...no t'amoïnis.

Tot seguit, agafen les cartes del menjar situades sobre la taula. L'obren i la comencen a llegir durant uns segons.

ALBERT

Crec que em ve de gust una amanida i una mica de salmó al forn. Has vist que tenen el plat especial aquell que t'agrada?

SUSANNA

Si... però crec que jo també demanaré alguna cosa lleugera... avui no tinc massa gana.

Un cop han decidit què sopar i tanquen les cartes, s'apropa el CAMBRER a la taula, amb un somriure en el seu rostre.

CAMBRER

Que voldran per beure?

ALBERT

Porta'ns una ampolla de Ramón Bilbao reserva, moltes gràcies

Més tard, el CAMBRER porta l'ampolla de vi i els hi serveix, mentre conversen. L'ALBERT està amb una postura i un to més relaxat. La SUSANNA no aparta la vista del seu marit, però ella té la mirada distant i el somriure del seu rostre es mostra reticent als comentaris de l'ALBERT.

ALBERT

Hem passat per moltes coses junts, ja fa temps que li dono voltes i tinc clar que vull que siguis la mare dels meus fills... Què n'opines?

De sobte, les mans de la SUSANNA comencen a tremolar i es queda uns segons en silenci. A continuació, la SUSANNA agafa la COPA DE VI i li dóna un glop. Tanca els ulls durant uns segons mentre l'ALBERT la mira fixament esperant una resposta. Finalment la SUSANNA comença a parlar de manera dubitativa.

SUSANNA

No et puc negar que per una banda em fa molta il·lusió tenir fills amb tu, però l'actitud que has tingut últimament deixa molt a desitjar...

La SUSANNA es queda callada durant uns segons i l'ALBERT se la queda mirant fixament. A continuació, l'ALBERT agafa la seva COPA, fa un glop, la torna a deixar a la taula i agafa les mans de la SUSANNA.

ALBERT

Sóc conscient que no he estat el millor marit del món i et prometo que t'ho compensaré d'alguna manera... Però ja veig que ara no és el millor moment per parlar d'aquest tema, ja ho farem més tard.

La SUSANNA i l'ALBERT es queden mirant fixament durant uns segons en silenci. Com que no obté resposta de la SUSANNA, l'ALBERT segueix parlant.

ALBERT

Estic segur que seríem uns bons pares, i també ens ajudaria a estar millor com a parella, no creus?

La SUSANNA assenteix amb el cap, però la mirada no mostra seguretat.

ESC 4. RESTAURANT - INT/NIT

Més tard, l'ALBERT està acabant-se un flam d'ou i la SUSANNA un pastís de formatge.

ALBERT

Això que et comentava dels fills... Ho deia perquè et volia donar una notícia.

SUSANNA

Sí? Quina?

ALBERT

Recordes el que et vaig comentar la setmana passada de la feina? Doncs sembla que al final segurament em donaran l'ascens.

SUSANNA

Ah... M'alegro molt carinyo...

ALBERT

Per aquest motiu et comentava la possibilitat de tenir fills, perquè potser ara seria el moment idoni.

L'ALBERT segueix parlant quan de sobte, un JOVE (27) ros amb ulls verds i figura atlètica passa caminant prop de la taula on es troben i es mira de reüll a la SUSANNA.

ALBERT (DE FONTS)
Ara tindrà més temps per estar pendent
de tu...

La SUSANNA també es queda mirant al JOVE dissimuladament i durant un breu instant no escolta el que està dient l'ALBERT. Al mateix temps, L'ALBERT se n'adona, deixa parlar i la seva expressió es torna seriosa, però no diu res al respecte. D'altra banda, la SUSANNA no sap que el seu marit s'ha adonat de la situació. Finalment, la SUSANNA gira el cap i torna a fixar l'atenció i la mirada en l'ALBERT.

SUSANNA
Perdona, que deies?

L'ALBERT tanca els ulls uns segons, inspira aire amb força i esbufega. Finalment, torna a obrir als ulls mirant a la SUSANNA.

ALBERT
Res... no t'amoïnis, tampoc era tan
important.

La SUSANNA esbossa un somriure fals i, automàticament després, ve el CAMBRER i els hi porta el compte.

CAMBRER
Efectiu o targeta?

ALBERT
Amb targeta si us plau.

El cambrer agafa el dat fon i l'ALBERT passa la targeta per pagar. L'ALBERT i la SUSANNA s'aixequen, segueixen al CAMBRER fins al taulell. Aquest entra a l'habitació, agafa les jaquetes i els hi torna. El matrimoni es fica de nou els abrics i marxen del restaurant.

ESC 5. COTXE - INT/NIT

De tornada a casa, dins del cotxe, els dos estan molt callats i l'ALBERT té una expressió moixa. La SUSANNA es queda mirant a l'ALBERT amb cara preocupada i li pregunta si està bé acariciant-li la m  suaument, ell respon afirmativament sense apartar la mirada de la carretera.

SUSANNA
Estas bé? Et noto molt callat.

ALBERT

Sí...no és res, estic bé.

La pluja és tan forta que pràcticament no es veu ni la carretera ni els edificis del voltant. A continuació, l'ALBERT encén la ràdio i mou el dial fins a trobar una emissora on sona una cançó romàntica.

En sentir-la, una llàgrima cau pel rostre de l'ALBERT. La SUSANNA se n'adona, i se'l mira amb preocupació, però decideix quedar-se en silenci.

Tot seguit, la SUSANNA aparta la mirada fixada en l'ALBERT, gira el cap i observa el paisatge a través de la finestra amb expressió pensativa. Al mateix temps, l'ALBERT té la mirada posada en la carretera.

ESC 6. ÀTIC/MENJADOR - INT/NIT

L'ALBERT i la SUSANNA arriben al pis, ell encén les llums i deixa les claus a la taula del rebedor. Es treuen les jaquetes xopes per la pluja i les deixen als penjadors del costat de la porta. Seguidament, l'ALBERT s'apropa a la SUSANNA temptejant-la per a tenir sexe, fent-li petons al coll i intentant treure-li la roba. De sobte, SUSANNA l'aparta suaument i es comença a dirigir cap al lavabo.

SUSANNA

Albert... Avui no, estic molt cansada.
Ha sigut un dia molt dur i necessito
una dutxa.

L'ALBERT atura a la SUSANNA, l'agafa per la cintura, tracta d'acostar-la cap a ell, i la intenta besar de nou.

ALBERT

Va, perquè no? Últimament no ho fem
mai!

Aquesta vegada, la SUSANNA aparta a l'ALBERT, però amb més violència i de sobte, fa un crit.

SUSANNA

T'he dit que ara no!!

L'ALBERT es queda mirant fixament a la SUSANNA. A continuació, ell s'aparta lentament de la SUSANNA i tanca els ulls i els punys. L'ALBERT es queda uns segons en aquesta posició mentre el rostre de la SUSANNA es torna pàl·lid i els llavis li comencen a tremolar. Finalment l'ALBERT, obre els

ulls, relaxa els punys i mira fixament a la SUSANNA.

ALBERT

Està bé, tranquil·la... No t'obligaré
pas a tenir sexe, si no vols.

Finalment, la SUSANNA es queda uns segons mirant a l'ALBERT, es gira sense dir res, i se'n va al lavabo.

L'ALBERT es queda al menjador, es treu les sabates i les deixa al costat de la porta d'entrada. Seguidament, va a l'armari on guarden l'alcohol, agafa una AMPOLLA DE WHISKY junt amb un got de vidre i se'ls emporta cap al sofà. S'asseu, es fica còmode, agafa el comandament i encén la TV, se serveix la copa de whisky, se la queda mirant fixament, la beu sencera d'un glop i la torna a deixar a la taula, s'estira al sofà i es queda mirant el sostre amb cara de preocupació fins que se li comencen a tancar els ulls.

SEGON ACTE**ESC 7. ÀTIC/DORMITORI - INT/NIT**

L'ALBERT obre els ulls, amb la vista fixada al sostre durant uns segons. Seguidament s'incorpora, s'aixeca i camina per un passadís estret fins arribar a la porta de l'habitació.

Col·loca la mà al pany, el fa girar sense fer soroll i entra dins, deixant la porta mig oberta. L'ALBERT es queda aturat a l'entrada de l'habitació, i des de la foscor observa a la SUSANNA mentre dorm profundament.

De sobte, els ulls de l'ALBERT fixen la seva atenció en el MÒBIL que ha deixat la SUSANNA a la tauleta de nit, situada just al seu costat, sota una finestra.

L'ALBERT es queda uns segons quiet, per comprovar si la SUSANNA està completament adormida, la sent respirar profundament i aleshores comença a caminar de puntetes per agafar el MÒBIL.

Quan ell ja ha arribat a la tauleta, s'apropa i just quan està amb la mà apropant-se al mòbil, la SUSANNA que es troba d'esquena a l'ALBERT, es gira sobtadament i l'ALBERT es queda paralitzat durant uns segons mentre una gota de suor cau pel seu front, tot mirant si la SUSANNA es desperta. Finalment, al cap d'uns segons, observa que segueix ben adormida, s'eixuga la gota de suor del front amb la màniga del jersei i lentament se segueix aproximant al mòbil fins que l'agafa.

L'ALBERT es torna a incorporar, i camina de puntetes amb la mirada dirigida a la porta de l'habitació i quan està a punt de sortir per la porta, gira el cap en direcció a la SUSANNA i observa que segueix adormida. Finalment l'ALBERT surt de l'habitació, es fica el MÒBIL a la butxaca del pantaló i torna a girar el pany suaument per no aixecar sospites.

ESC 8. ÀTIC/LAVABO - INT/NIT

L'ALBERT entra al lavabo, obre la llum i tanca el llisquet de la porta. Seguidament, s'asseu a la tassa del vàter, es treu el MÒBIL de la butxaca i se'l col·loca a sobre del pantaló. Les seves mans comencen a suar i tremolar, aleshores les frega contra el pantaló per assecar-les.

ALBERT

Ho sento molt Susanna, però he
d'esbrinar què és el que està passant
aquí...

L'ALBERT esbufega dos cops i comença a desbloquejar el MÒBIL utilitzant el patró en forma de casa. Un cop desbloquejat, l'ALBERT té la vista absolutament concentrada en la pantalla del MÒBIL buscant l'aplicació de WHATSAPP, fins que la troba i l'obre. Escorcolla detingudament les conversacions més recents i la seva atenció es fixa en una de concreta, la que té el nom d'un tal HUGO (27) i la selecciona per veure-la amb més detall.

Abans de llegir la conversa, obre la foto del contacte, i de sobte, les mans de l'ALBERT comencen a tremolar de nou. Fixa la seva vista en la fotografia durant uns segons, i de sobte les llàgrimes comencen a caure pel seu rostre, i les expressions de la seva cara es tensen, pica amb el seu puny contra la paret i diu entre llàgrimes.

ALBERT

Com m'has pogut fer això?!

A continuació, l'ALBERT deixa el MÒBIL sobre els seus pantalons, agafa un paper de rotillo proper, talla un tros amb els dits, i s'eixuga les llàgrimes amb dificultats a causa de la tremolor de les seves mans, i quan ha acabat llença el paper a una petita paperera. Seguidament, l'ALBERT torna a fixar la mirada en el dispositiu, surt de la fotografia, i segueix mirant les converses entre l'HUGO i la SUSANNA fins a arribar a la més actual.

En aquesta conversa, l'ALBERT llegeix el missatge de l'HUGO: "Carinyo, l'últim cop que vam anar l'hotel Palace ens ho vam passar molt bé, repetim demà a les 12?" I la resposta de la SUSANNA "Em sembla perfecte, ens veiem demà, amor". En veure-ho, l'ALBERT tanca les converses de WHATSAPP, i després el MÒBIL per deixar-lo com estava fins que la pantalla es queda en negre, i se'l torna a guardar a la butxaca.

Es queda uns segons mirant a la porta del lavabo, amb la mirada perduda, i es diu a ell mateix que ja té informació suficient. L'ALBERT s'aixeca de la tassa del vàter, tira de la cadena per dissimular, obre el llisquet de la porta i tanca les llums del lavabo.

Ell torna a l'habitació i veu que la SUSANNA segueix dormint plàcidament, l'ALBERT posa cara de tristesa i s'apropa sigil·losament a la tauleta de nit, i deixa el MÒBIL on estava. L'ALBERT torna al seu costat del llit, es treu la roba quedant-se en calçotets, s'estira al llit, es tapa amb el llençol, mira un moment a la SUSANNA i rebufa suaument. Seguidament, gira el cap al sostre, fixa la mirada en el ventilador del sostre fins que els ulls se li comencen a tancar.

ESC 9. ÀTIC - INT/DIA

L'ALBERT i la SUSANNA es troben a la cuina esmorzant torrades amb melmelada i un cafè, mentre els dos estan en silenci. La SUSANNA està amb cara alegre i de bon humor, però l'ALBERT té la mirada fixada en el plat i es menja les torrades sense ganes.

La SUSANNA s'acaba les torrades i el cafè i s'eixuga els llavis per treure's les molles. Aleshores s'aixeca, porta el plat i la tassa de cafè a l'aigüera de la cuina, obre l'aixeta, els hi passa una mica d'aigua als plats, s'eixuga les mans en un drap proper, i tanca l'aixeta.

Seguidament, s'apropa a l'ALBERT i li fa un petó als llavis, però ell no els mou i segueix amb la mirada fixa al plat. Finalment, la SUSANNA es dirigeix ràpidament cap a la porta i agafa les claus.

SUSANNA

Fins després, carinyo, t'estimo.

L'ALBERT mira a la SUSANNA com marxa i no contesta, la SUSANNA surt sense donar-se compte de què no l'ha contestat i tanca la porta. Tot seguit, l'ALBERT amb la cara vermella de ràbia agafa el plat i el rebenta contra la paret.

ALBERT

Serà desgraciada! Encara té els collons de dir que m'estima?!

S'aixeca d'un salt, i comença a cridar mentre tira la cadira a terra i dóna voltes per la cuina bufant amb ràbia.

ALBERT

T'ho he donat tot i així és com m'ho pagues!?

Finalment, l'ALBERT amb la mirada furiosa es dirigeix cap a l'entrada fent llargues gambades, agafa la jaqueta d'un penjador al costat de la porta i quan té la mà al pany de la porta fixa la mirada en la tauleta del rebedor, i veu que la SUSANNA ha deixat l'ALIANÇA DE CASADA. Treu la mà del pany de la porta i amb els ulls plorosos, agafa l'ALIANÇA i se la fica a la butxaca del pantaló. Seguidament, obre la porta, surt i la tanca violentament.

ESC 10. CARRER HOTEL - EXT/DIA

Més tard, l'ALBERT es troba a la vorera davant de l'hotel, amb la cara pàl·lida i els ulls vidriosos mirant fixament les

lletres il·luminades que indiquen el nom de l'Hotel Palace.

Amb les mans tremoloses treu l'ALIANÇA de la butxaca del pantaló i se la queda mirant fixament durant uns segons, aixeca el cap, mira cap a l'entrada de l'hotel i es torna a guardar L'ALIANÇA a la butxaca.

Tot seguit, treu un paquet de tabac d'una butxaca interior de la jaqueta i agafa un cigarro amb dificultat, se'l posa a la boca i l'encén amb l'encenedor després de diversos intents.

Comença a fumar fent calades molt fortes i ràpides, mentre amb el peu va repicant la vorera i té la mirada fixa en l'entrada de l'hotel.

A continuació, a través del tràfic dels cotxes, veu a la SUSANNA situada a la porta de l'hotel, ella té una expressió d'alegria en el seu rostre, mentre està mirant als dos costats del carrer esperant al seu amant.

De sobte, apareix l'HUGO amb un ram de flors entre les mans amb cara de felicitat i la SUSANNA en veure'l, corre cap a ell, l'abraça i es comencen a besar apassionadament.

L'ALBERT en veure la situació des de l'altra banda del carrer amb cara d'odi, fa dues últimes calades al cigarro, el tira a terra, esclafa la burilla amb el peu, i tanca els punys amb força.

ESC 11. CARRER HOTEL - EXT/DIA

L'ALBERT comença a córrer cap a la porta de l'hotel creuant entremig del tràfic. Un taxi quasi l'atropella, s'atura, comença a tocar el clàxon repetidament i els seus crits s'escolten per tot el carrer.

TAXISTA

Però que collons et passa, imbècil!?

L'ALBERT es queda aturat davant del taxi uns segons, s'arrepénja, llença una mirada furiosa al taxista i, sense dir res, segueix corrent fins a l'altra vorera. Un cop l'ALBERT ha arribat, dos vianants se'l queden mirant de lluny i comenten la situació entre ells.

VIANANT 1

Has vist el sonat que acaba de creuar sense mirar?

VIANANT 2

Aquest paio està boig, cada vegada

entenc menys la gent...

Tot seguit, quan la SUSANNA i l'HUGO senten el soroll dels cotxes i dels vianants, es deixen de besar. Es giren i veuen a l'ALBERT mirant-los fixament a pocs metres davant seu. Tot seguit, l'HUGO gira el cap i mira la SUSANNA.

HUGO

Estàs bé? Què et passa?

El rostre de la SUSANNA s'ha quedat en blanc, i els seus llavis comencen a tremolar. L'HUGO torna a mirar cap a l'ALBERT mentre aquest es va acostant, i seguidament torna a mirar a la SUSANNA.

HUGO

Com ha sabut que ens trobaríem aquí?

La SUSANNA no respon i segueix tremolant. Tot seguit, l'ALBERT es planta davant de l'HUGO i la SUSANNA. Mira a l'HUGO amb ràbia, pero ràpidament gira el cap mirant a la SUSANNA, es queda mirant-la durant uns segons i comença a cridar.

ALBERT

Així que anaves a treballar eh?! Et penses que ahir no em vaig adonar que us vau quedar mirant mentre sopàvem?

La SUSANNA no és capaç de mirar l'ALBERT i té la mirada fixa a terra, els ulls se li posen vidriosos i les seves mans comencen a tremolar. L'ALBERT no aparta la vista de la SUSANNA.

ALBERT

No em penses dir res?!

La SUSANNA segueix amb la mirada fixada a terra. L'HUGO observa la situació però no intervé. Tot seguit, l'ALBERT encara s'enfada més i apuja encara més el to de la seva veu.

ALBERT

Contesta'm quan et parlo!!!

De sobte, l'HUGO tira el ram de flors a terra i es fica entre la SUSANNA i l'ALBERT, i comença a increpar.

HUGO

Eh, relaxa't! No li parlis així o tindras un problema...No em sorprèn que no vulgui estar amb tu!

L'HUGO s'atura i gira el cap en direcció a la SUSANNA. Al mateix temps, l'ALBERT no aparta la vista de l'HUGO i les expressions del seu rostres es mostren molt serioses.

HUGO

Com pots estar casada amb aquest imbecil? Com permets que et controlï d'aquesta manera?!

La SUSANNA segueix sense dir res, amb la mirada fixada a terra i les llàgrimes li comencen a caure pel rostre. L'HUGO la segueix observant, i finalment torna a dirigir la seva mirada a l'ALBERT.

HUGO

Deixa de cridar-la! Tothom t'està veient fent el ridícul... Marxa ara mateix o trucaré la policia.

L'ALBERT no li dona importància a les paraules de l'HUGO, gira el cap, mira la SUSANNA i la expressió de la seva cara mostra un somriure malèfic. Torna a girar el cap, mira a l'HUGO que segueix parlant i de sobte, li clava un cop de puny a l'HUGO que el fa caure a terra d'esquenes. Aquest intenta incorporar-se i comença a cridar.

HUGO

Però que estas fent, t'has tornat...

Sense deixar que acabi la frase l'ALBERT es fica al seu damunt i el segueix colpejant a la cara, fins que l'HUGO comença a sagnar i queda mig inconscient.

ALBERT

Així que t'agrada ficar-te al llit amb les dones dels altres eh?!

L'ALBERT el segueix colpejant uns segons mentres tots els vianants es queden mirant-lo.

SUSANNA (PLORANT)

ALBERT si us plau, deixa'l estar! Ell no ha fet res, tot ha estat culpa meva!

L'ALBERT segueix picant a l'HUGO durant uns segons, sense fer cas a la SUSANNA. Ell està plorant i s'intenta apropar a l'ALBERT, però aquest l'aparta a un costat sense mirar-la.

Tot seguit, l'ALBERT aixeca el cap i veu que tothom està observant-lo fixament, mira a la SUSANNA que està plorant

desconsoladament i el seu rostre es posa tens, canvia a unsemblant de preocupació al veure el que ha fet.

Es mira les mans plenes de sang, observa el rostre de l'HUGO, s'aixeca, i arrenca a córrer cap a la boca de l'estació de metro situada allà mateix. Quan l'ALBERT ha marxat del lloc del succés, la SUSANNA s'apropa a l'HUGO que està estirat a terra pràcticament inconscient i s'ajup al seu costat.

SUSANNA (PLORANT)

No era la meva intenció que les coses acabessin així...Ho sento molt.

ESC 12. ÀTIC - INT/TARDA

L'ALBERT està davant del mirall del lavabo, amb la camisa i els pantalons tacats per la sang. Es queda mirant els seus artells plens de sang, obre l'aixeta, fica el tap a l'aigüera i l'omple d'aigua freda, tanca l'aixeta i posa les mans dintre, fent una ganyota de dolor. Al mateix temps, aixeca la vista i es queda mirant-se fixament al mirall durant uns segons.

Tot seguit, l'ALBERT treu les mans de l'aigua, les eixuga amb una tovallola situada al costat de l'aigüera. A continuació, alça la vista, es torna a mirar en el mirall, l'agafa pels costats, el comença a sacsejar i comença a cridar de ràbia.

ALBERT

Ostia puta! Per què?! Per què m'ha de passar això a mi!

De sobte, s'escolten les claus obrint la porta de l'entrada, l'ALBERT es dóna una bufetada lleu a ell mateix per a calmar-se, treu el tap, abaixa el cap i observa com l'aigua baixa.

Torna a alçar la vista mirant-se al mirall durant uns segons, es passa les mans per la seva cara, agafa aire, es gira, obre el pany de la porta amb dificultat a causa de les ferides de les mans, i finalment l'ALBERT surt del lavabo.

ESC 13. ÀTIC/MENJADOR - INT/TARDA

L'ALBERT arriba al menjador i es troba a la SUSANNA plantada tot just davant la porta d'entrada, es miren fixament en silenci durant uns segons.

Tot seguit, la SUSANNA es gira un moment per deixar les claus a la tauleta de nit, es treu la jaqueta lentament i la deixa al penjador, finalment es torna a girar cap a l'ALBERT, i s'acosta cap a ell fins a arribar al mig del menjador,

l'ALBERT es queda quiet. L'ALBERT i la SUSANNA es queden un davant de l'altre mirant-se als ulls en silenci. La SUSANNA baixa el cap un moment i observa les mans ferides de l'ALBERT, torna a apujar el cap i el mira fixament als ulls.

SUSANNA

Estàs bé...? Has vist com tens les mans?

ALBERT

Sí... Però no és res, no t'amoïnis.

La SUSANNA li agafa les mans i passa el dit per les diferents ferides, mentre les mira fixament i l'ALBERT la mira fixament a ella. Es queden uns segons més mirant-se, i finalment la SUSANNA aixeca el cap mirant a l'ALBERT, i trenca el silenci.

SUSANNA

Jo... Perdona'm, Albert. Sé que no tinc excusa... No era la meva intenció fer-te mal, però és que em sentia tant angoixada que...

La SUSANNA s'atura durant uns segons i mira a l'ALBERT als ulls. L'ALBERT es queda quiet sense dir res i té la mirada fixa a terra mentre algunes llàgrimes cauen pel seu rostre. Finalment, la SUSANNA torna a parlar amb la veu tremolosa i comença a plorar. En sentir-ho, l'ALBERT s'eixuga les llàgrimes amb la mà i aixeca la vista en direcció a la SUSANNA.

SUSANNA (PLORANT)

... No podia ni respirar... Jo només vull que torni l'ALBERT del qual em vaig enamorar... El trobo tant a faltar...

La SUSANNA deixa de parlar, es tapa la cara amb les mans i el seu plor s'intensifica. L'ALBERT en veure a la SUSANNA plorant, se li acosta, l'abraça entre els seus braços, es fan un petó i ell s'aparta suaument. L'ALBERT retira els cabells que tapen la cara de la SUSANNA, li eixuga les llàgrimes amb les mans i la mira fixament als ulls.

ALBERT

Tots dos hem actuat malament... M'he deixat emportar per les emocions i no he sabut escoltar-te quan més ho necessitaves... No m'ho perdonaré mai si et faig infeliç.

La SUSANNA en sentir-lo es queda parada i segueix plorant, però finalment l'ALBERT s'apropa de nou a la SUSANNA i es comencen a besar apassionadament. Quan han acabat, l'ALBERT s'enretira i la mira als ulls. Però finalment l'ALBERT s'apropa de nou a la SUSANNA i es comencen a besar apassionadament. Quan han acabat, l'ALBERT s'enretira i la torna a mirar als ulls.

ALBERT

Ha estat un dia molt llarg...
Necessites relaxar-te, crec que
t'aniria bé una dutxa.

La SUSANNA deixa de plorar, té els ulls vermells, però al mateix temps, el seu rostre esbossa un lleu somriure.

SUSANNA

Tens raó...

La SUSANNA s'aparta de l'ALBERT i se'n va direcció al lavabo. De sobte, s'atura, gira el cap en direcció l'ALBERT i esbossa un tènue somriure.

SUSANNA

T'estimo, Albert... Tot i el que ha
passat, mai t'he deixat d'estimar.

Al mateix temps, L'ALBERT observa a la SUSANNA amb un somriure.

ALBERT

Ho sé, SUSANNA. Encara que no t'ho he
demostrat, jo tampoc t'he deixat mai
d'estimar.

Finalment, la SUSANNA gira el cap i se'n va al lavabo. L'ALBERT la segueix amb la vista amb un somriure en el seu rostre, però al cap d'uns segons els seus ulls es tornen vidriosos. Quan la SUSANNA s'ha tancat al lavabo, l'ALBERT es gira, va cap al sofà i seu en ell.

L'ALBERT es queda amb la mirada perduda fins que finalment els seus ulls fixen la seva atenció amb el TELÈFON FIX situat al costat de la televisió, s'està uns segons mirant el dispositiu fins que finalment s'aixeca, agafa el telèfon, i torna a seure al sofà. Marca un número de telèfon, truca i finalment algú despenja.

MARC

Digui?

ALBERT

Ei MARC!... Sóc l'ALBERT. Sé que fa molt temps que no parlem, però m'agradaria que ens veiéssim...et va bé?

L'ALBERT es queda uns segons en silenci amb el TELÈFON enganxat a l'orella. Finalment, l'ALBERT fa un petit somriure i té la mirada fixa en la finestra del menjador.

TERCER ACTE**ESC 14 - PARC - EXT/VESPRE**

L'ALBERT està assegut en un banc mirant-se les mans i en MARC es troba al seu costat mirant-lo fixament. En MARC es treu un paquet de tabac de la butxaca i li fa un cop al colze a l'ALBERT que estava absent, aquest se sorprèn i es gira cap al seu amic. En MARC treu dues cigarretes i un encenedor.

MARC

Vols un cigarro?

ALBERT

Sí... La veritat és que ho necessito.
Moltes gràcies.

Després d'un parell de calades, en MARC que estava repenjat del banc, s'incorpora, treu el fum per la boca, somriu i mira fixament a l'ALBERT.

MARC

Albert... Tu de veritat t'estimes a la SUSANNA?

L'ALBERT en sentir la pregunta, s'incorpora del banc, fa dues calades a la cigarreta, treu el fum pel nas, tanca els ulls uns segons, els torna a obrir i mira a en MARC als ulls. La veu de l'ALBERT es torna tremolosa.

ALBERT

Clar que l'estimo, mai he estimat tant a ningú com a la SUSANNA. Però tinc por que m'abandonin una altra vegada...

De sobte, l'ALBERT deixa de parlar. Es queda uns segons en silenci. Al mateix temps, en MARC esbufega, i li posa la mà a l'espatlla.

MARC

Escolta'm bé, Albert... Si no ets capaç d'alliberar-te del teu passat, mai podràs ser feliç...

En el moment d'escoltar aquestes paraules, a l'ALBERT se li posen els ulls vidriosos i li cauen un parell de llàgrimes, se les eixuga amb la màniga de la jaqueta, s'aixeca del banc i dóna un parell de voltes davant d'en MARC, que se'l queda mirant fixament.

MARC

... i sobretot, no pots seguir actuant d'aquesta manera. Li estàs fent molt mal a la SUSANNA... És veritat que el seu comportament no ha estat el millor, però no has de controlar-la d'aquesta manera...

En MARC deixa de parlar uns segons i es queda mirant en silenci a l'ALBERT que es troba de peu i d'esquenes. Finalment en MARC s'aixeca del banc i es comença a acostar cap a l'ALBERT. Quan ha arribat, li fica la mà a l'espatlla de l'ALBERT i de sobte, es gira amb els ulls vidriosos.

MARC

Sincerament... crec que hauries de deixar a la SUSANNA... Abans que li acabis fent mal de debò, et podries ficar en un bon problema si segueixes així.

L'ALBERT es queda durant uns segons en silenci mirant al MARC. Finalment, el rostre de l'ALBERT esbossa un tènue somriure.

ALBERT

Gràcies per tot, ets un bon amic.

L'ALBERT i en MARC es queden mirant uns segons en silenci.

MARC

Estaràs bé?

L'ALBERT no respon, però s'intensifica el somriure del seu rostre. A continuació, es donen la mà, l'ALBERT es gira i marxa del parc sense dir res. Mentre l'ALBERT està marxant, en MARC l'observa preocupat.

ESC 15 - ÀTIC - INT/NIT

La mateixa nit, l'ALBERT entra per la porta i la tanca suaument per no despertar la SUSANNA. A continuació, deixa les claus a la taula del rebedor, però no es treu la jaqueta i repassa amb llàgrimes als ulls tot el menjador que es troba a les fosques. A continuació, va cap a l'habitació i es troba a la SUSANNA adormida al llit.

Seguidament, l'ALBERT es dirigeix amb pas ferm cap al vestidor, obre les llums de l'estança, s'apropa al seu armari, l'obre i es fica de puntetes fins a agafar dues maletes grans que es troben en la part superior, les baixa,

s'ajup i les col·loca a terra.

L'ALBERT s'incorpora, agafa ràpidament la seva roba de l'armari i la col·loca dins les maletes. Quan ha acabat, les agafa, s'acosta a la porta, tanca les llums i surt del vestidor.

A continuació, se'n va al rebedor i deixa les maletes recolzades a la paret, i encén les llums del menjador. Es gira, va cap al sofà i seu. L'ALBERT fixa la seva mirada en una tauleta situada al costat del sofà on hi ha un parell de folis, els agafa i els col·loca sobre la taula.

En la mateixa taula, hi ha encara l'ampolla de whisky i el got del dia anterior i se serveix una petita copa. A continuació, l'ALBERT es queda mirant el foli durant uns segons, mentre va fent petits glops i algunes llàgrimes li comencen a caure pel rostre. Agafa el bolígraf i es posa a escriure.

En el moment que l'ALBERT ha acabat d'escriure, agafa el foli de la taula, s'aixeca i va cap al rebedor, es mira l'ALIANÇA DE CASAT de les mans, se la treu, l'observa detingudament, i deixa la CARTA que ha escrit i L'ALIANÇA a la tauleta al costat de les claus.

L'ALBERT agafa les maletes, les col·loca a les seves mans, es gira un moment, torna a donar un cop d'ull al menjador i li cau una llàgrima. Es torna a girar, tanca les llums del menjador, obre la porta suaument i surt per la porta abandonant el pis.

ESC 16 - ÀTIC - INT/DIA

La SUSANNA està al llit adormida i, sense obrir els ulls, estira el braç al costat del llit de l'ALBERT, però només toca el coixí i el matalàs, obre els ulls i observa que l'ALBERT no es troba dormint al seu costat. Mira la tauleta de nit del costat de l'ALBERT i veu que també està buida.

A continuació, la SUSANNA s'aixeca del llit i fa córrer les cortines perquè pugui entrar la llum del sol. Al mateix moment, es posa les espadenyes. Tot seguit, es dirigeix cap al lavabo, però està la porta oberta sense llum, fa una ullada ràpida i al no veure res, es gira.

A pas ràpid, es dirigeix cap al menjador, obre el llum i dona un cop d'ull, però aquest es troba buit, només veu l'ampolla de whisky i el got. A continuació, mira el mòbil, maleeix en veu alta perquè que fa tard a la feina, va ràpidament cap al dormitori i es vesteix.

Quan ha acabat, es dirigeix al rebedor per agafar les seves claus, i de sobte, es fixa en la tauleta del rebedor i veu l'ALIANÇA de l'ALBERT, les claus del pis i una CARTA amb el seu nom. La SUSANNA arrufa les celles, en senyal de sorpresa, agafa la CARTA, i sense deixar de mirar-la va cap al menjador, s'asseu a la taula, i comença a llegir-la.

ALBERT (VEU EN OFF)

Hola Susanna... Suposo que quan llegeixis aquesta carta ja hauré marxat del pis... Sé que sóc un covard, però sóc incapaç de reunir el valor per explicar-te com em sento realment.

La SUSANNA deixa de llegir durant uns segons, aixeca el cap, té la mirada perduda mentre sosté la CARTA amb les mans tremoloses. Finalment, tanca els ulls, esbufega dos cops i segueix llegint la CARTA.

ALBERT (VEU EN OFF)

Sé que no t'he tractat com et mereixes... Però tenia tanta por de que em tornessin a trencar el cor que no he estat capaç de controlar els meus dimonis, i sincerament no crec que sigui possible ara mateix. Per aquesta raó, necessito allunyar-me de tu i sobretot, per a demostrar-te que t'estimo de debò, penso que el que necessites és que jo desaparegui de la teva vida... Tinc massa por de mi mateix, i si algún dia et fes mal de veritat...jo no m'ho podria perdonar mai.

Sense deixar de llegir la CARTA, les llàgrimes comencen a caure pel rostre de la SUSANNA. Al mateix temps, les seves mans comencen a tremolar amb més força.

ALBERT (VEU EN OFF)

No pensis que he prés aquesta decisió perquè t'he deixat d'estimar, ni tampoc per el que ha passat amb l'HUGO. Senzillament... Les coses han anat massa lluny entre nosaltres, i és evident que la confiança estava ja trencada de fa temps... En el fons, sempre he sapigut que m'estimaves, però em sento massa culpable per no haver estat a l'alçada de les

circumstàncies...

La SUSANNA segueix llegint i les llàgrimes continuen brotant dels seus ulls, però les seves mans deixen de tremolar lentament a mida que va llegint la CARTA.

ALBERT (VEU EN OFF)

... Si us plau SUSANNA, no et sentis culpable per a res... Ara mateix el que necessito és estar sol una temporada per ficar ordre al meu cap, i sobretot, per trobar-me a mi mateix... Ningú més ho pot fer per a mi, espero que ho puguis entendre... Passi el que passi, vull que sàpigues que sempre t'estimaré i que no et guardo cap mena de rancor. Ara podràs viure la teva vida amb la llibertat que et mereixes.

Sempre teu, Albert.

Quan la SUSANNA ha acabat de llegir-la, s'eixuga les llàgrimes amb el jersei, recupera la compostura com pot i deixa la CARTA on estava, fixa la mirada en l'ANELL del seu marit, l'agafa, se'l queda mirant i se'l posa al dit, dóna un cop d'ull al menjador sense moure's, amb la mirada perduda, però amb un tènue somriure de comprensió. Finalment, ella agafa les claus, tanca els llums, agafa la jaqueta del penjador i surt per la porta.

FI.